

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lauantai 8.7.2017
Päiväseurat klo 13.00
Leena-Marja Renko

Hei, siskot, veljet, kristityt,
on hauska teitä nähdä nyt.
Virtemme Jeesukselle soi,
hän meidät jälleen yhteen toi.

Siionin virsi 149 kuvaa valoisasti niitä tunteita, mitä mielessäni liikkuu, kun katselen ihmisiä juhlakentällä ja ympäristössä. Liikkeelle lähteminen on vahva tarve ihmisessä, niin uskon. Sittenkin, kun fyysinen liikkuminen käy mahdottomaksi, on tarve ravistella omaa olemistaan mielen matkoilla, kohtaamisilla ja ajatusten vaihdolla.

Kun tulen juhlille, tulen kohtaamaan ja etsimään Vapahtajaa, toisia ihmisiä ja itseäni... nämä kaikki toisiinsa kätkeytyinä ja erittelemättä. Herännäisyydessä vahvoina kohtaamisen välineinä, yhteyden luojina ja rukouksen muotona ovat Siionin virret, seurapuheet ja ystävien kohtaaminen. Etsitään sanoja ja säveliä, jotka luovat toivoa ja uskoa. Etsitään Jumalan rakkautta, joka ulottuu ihmisyyden synkimpiin loukkoihin. Kun kovuus ja armottomuus ovat näkyvillä omassa elämässä ja uutisvirrassa herkeämättä, on käännettävä katse yhä uudestaan kohti armoa.

Iloitsen uudistuneesta Siionin virsien kokoelmasta. Virret tarjoavat turvallista ja tuttua säveltä ja rukousta, sellaista, johon seuroissa on totuttu liittymään. Samalla nousee esiin välähdyksiä uusista sanoista ja sävelistä, muuttuneita ilmaisuja, jotka parhaimmillaan vievät yllättäville matkoille oman ajattelun ja oman rukouksen äärellä. Kun uudet sanat ja sävelet haastavat, joudun miettimään niitä tarkemmin. Lähdän ajatusmatkalle ehkä hämmentyneenä ja kysellen.

On arvokasta, että ihminen voi levätä virren sylissä, sen kantamana ja rauhoittamana. Uskon, että yhtä arvokasta on valpastua virren äärellä, kysellä ja hämmästyä. Muutoksen äärellä hämmentyminen voi avata näköaloja, rohkaista ja tehdä armon näkyväksi arjen keskelle. Kun olen ollut mukana muokkaamassa näitä Siionin virsien tekstejä, olen joutunut pohtimaan sanoja, ilmaisuja ja vertauskuvia eri tavoin kuin aiemmin.

Joissain virsissä on palautettu tärkeiksi koettuja asioita aiemmista kokoelmista. Esimerkkinä tästä on säkeistö virrestä ”Maat, metsät hiljennä”.

Tämä iltavirsi 220 on saanut takaisin polveilevaa säveltä ja vielä lisää kuvia siitä, miten luomakunta käy levolle luottavaisena Luojansa puoleen kääntyen. Luonto heijastaa Jumalan hyvyyden kosketusta, yhteyden kokemista kaiken elollisen kanssa. Tänäpäin sen vaaliminen on yhä tärkeämpää.

Malmivaaran toimittamassa kokoelmassa veisattiin: ”Kaikk’ luonto vaikeneepi, Ikäänkuin kuunteleepi Kiitostas ihminen! Ei eläin juoksentele, Ei lintu visertele. Käy sinä Herran etehen.” Nämä samat teemat näkyvät uudessa kokoelmassa ehkä tämän päivän veisaajalle luontevammin ilmaistuna:

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

”On kukka nupussansa,
ja lintu laulultansa
jo yöksi uinahtaa.
Hiljentyy luomakunta.
Luojaltaan pyytää unta
myös ihmismieli rauhaisaa.”

Parhaimmillaan virsi yhdistää hyvin erilaisia veisaajia ja ilmaisee yhtä aikaa edellisten sukupolvien ja tämän päivän ihmisen rukouksen. Se voi ylittää kulttuurien ja traditioiden rajat ja raivata tilaa uusille veisaajille. Virsi herättelee pohtimaan omaa elämää, uskon mysteeriä, kirkon tehtävää, yhteiskunnan kysymyksiä... monenlaisia asioita. Veisaaja luo virttä omasta elämäntilanteestaan ja maailman tilanteesta käsin. Virsi syntyy aina uudestaan veisaajan muokkaamana rukouksena, värikkäänä ja rikkaana. Kun veisaan, syntyy samalla teologiaa, joka liittyy minut kirkkoon, toisiin veisaajiin, omaan elämään ja tehtäviini ehkä uudella tavalla. Tulen veisaamaan toisten kanssa, jotta voin kokea pienuuteni ja keskeneräisyyteni salatun Jumalan edessä. En ole tietäjien ja oikeassa olijoiden joukossa. Olen särkynyt ja eksynyt, mutta katson tässä rohkeasti ja luottavasti kohti Vapahtajaa.

Martti Lindqvist on sanonut, että kirkko ei ole kannattajiensa linnake ulkopuolisia vihollisia vastaan. Tuo ajatus luo näyn kirkosta, joka uskaltautuu vuoropuheluun elämän ja kaikenlaisten ihmisten ja yhteisöjen kanssa. Tätä vuoropuhelua kuulen ja veisaan Siionin virsissä. Saan rohkaisua yhteyteen ja kirkon jäsenyyteen. Parhaimmillaan saan myös ymmärrystä siihen, että kirkkoon kuuluu monella tavoin rukoilevia, veisaavia ja laulavia ihmisiä. Tunnistan myös, että koko maailma, kaikkien kulttuurien ja uskontojen ihmiset ovat Jumalan rakkauden kohteena, samoin kuin itse olen.

Jospa oppisinkin löytämään yhteyden toisiin ihmisiin yhteisen muukalaisuuden tunnistamisen kautta. Kun kaksi muukalaista katsoo toistaan hyväksyvällä ja vastaanottavalla katseella, tapahtuu jotain pyhää. Tätä yhteyttä ei tarvitsekaan hakea luomalla yhteisiä viholliskuvia. Se syntyy särkyneisyyden ja ristiriitaisuuden näkemisen kautta. Uskallan katsoa maailmaa, toista ihmistä ja itseäni Vapahtajan rakkauden valossa. Uskallan lähteä liikkeelle, eksyä ja luottaa siihen, että minut lopulta löydetään.